

สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา

พืชเศรษฐกิจ ปี 2567

จังหวัดพังงา

กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ

คำนำ

สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา ได้จัดทำ “รายงานพืชเศรษฐกิจจังหวัดพังงา ปี 2567” เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนให้แก่เกษตรกรส่วนราชการ และผู้ที่สนใจ ได้นำไปใช้ในการติดตามสถานการณ์การเกษตร ชนิดพืช เนื้อที่ปลูก ปริมาณผลผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาลผลิต ราคา แนวโน้มการผลิตพืช รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการผลิตพืชแต่ละชนิดของจังหวัดพังงา เพื่อใช้ข้อมูลในการเตรียมความพร้อมการวางแผน การลงทุนการผลิต และประกอบการตัดสินใจในการเลือกปลูกพืช ช่วยให้การบริหารจัดการ การวางแผนการปลูกพืช รวมถึงการเตรียมการในการวางแผนรองรับปริมาณและราคาผลผลิตพืชในแต่ละช่วงฤดูกาลได้ทันต่อเหตุการณ์

สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า “รายงานพืชเศรษฐกิจจังหวัดพังงา ปี 2567” ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจทั้งนี้สามารถติดต่อขอรับข้อมูลได้ที่ กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา โทร 076-481467 หรือ E-mail : phangnga@dcae.go.th

กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ

สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา

ธันวาคม 2567

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สถานการณ์การเกษตรของจังหวัดพังงา ปี 2567	1
ข้อมูลพื้นที่ทั้งหมด ปี 2567	3
ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา ปี 2567	4
ข้อมูลสถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ปี 2567	5
ข้อมูลแปลงใหญ่ของจังหวัดพังงา ปี 2567	6
ยางพารา	8
ปาล์มน้ำมัน	9
มังคุด	10
ทุเรียน	11
เงาะ	12
ลองกอง	13
มะพร้าว	14
มะพร้าวน้ำหวาน	15
สะตอ	16
สับปะรด	17
มะม่วงหิมพานต์	18
ข้าวนาปี	19
ข้าวไร่ดอกข่า	20
ทุเรียนสลิกา	21
แตงโม	22
ผักเหมียง	23
มะนาว	24
มะละกอ	25
พืชผัก	26
ผักไฮโดรโปนิกส์	27
พื้นที่ทำการเกษตร และจำนวนครัวเรือนในภาคเกษตร ย้อนหลัง 3 ปี 2564 - 2566	28

สถานการณ์การเกษตรของจังหวัดพังงา ปี 2567

จังหวัดพังงามีพื้นที่ทั้งหมด 2,606,812 ไร่ เป็นเนื้อที่ถือครองทางการเกษตรจำนวน 1,128,824 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 38.66 ของพื้นที่ทั้งหมด มีครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมด 33,334 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 25.29 ของครัวเรือนทั้งหมด รายได้ส่วนใหญ่ของประชากรมาจากอาชีพการเกษตร พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล (มังคุด เงาะ ทูเรียน ลองกอง ละไม จำปาตะ) เป็นต้น โดยเฉพาะยางพารา นับเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงา รองลงมาคือ ปาล์มน้ำมัน ส่วนไม้ผลมีแนวโน้มพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกทุเรียน เนื่องจากในปัจจุบันผู้บริโภคทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้ความสนใจในการบริโภคทุเรียนเป็นอย่างมาก ทำให้ทุเรียนมีราคาสูง เป็นแรงจูงใจ ในการขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น

ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของจังหวัดพังงา มีพื้นที่ปลูก 525,734 ไร่ ในปัจจุบันยังคงมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพาราอย่างต่อเนื่อง จากราคาผลผลิตที่ไม่แน่นอน อีกทั้งเกษตรกรได้เข้าร่วมโครงการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นพืชอื่น ๆ กับการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา ประกอบกับในช่วงฤดูฝนของจังหวัดพังงา สามารถกรีดยางพาราได้น้อย เกษตรกรจึงมักกรีดยางพาราในช่วงผลัดใบแทน และการใช้แรงงานในส่วนยางพาราส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าว ทำให้รายได้จากสวนยางพาราส่วนหนึ่งไหลออกนอกประเทศ และในอนาคตมีแนวโน้มการขาดแรงงานในการกรีดยางพารา แต่อย่างไรก็ตามยางพารามีผลผลิตที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2566 ที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิตรวม 108,519.81 ตัน เนื่องจากมีปริมาณเนื้อที่กรีดยางลดลง เนื่องจากเกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพารา เพราะขาดแรงงานและสถานการณ์ราคายางพาราที่ค่อนข้างคงที่ ส่งผลให้ยางพารามีปริมาณผลผลิตลดลง

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจอันดับสองรองจากยางพารา มีพื้นที่ปลูก 280,336 ไร่ โดยมีพื้นที่เก็บเกี่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.82 จากปี 2566 ประกอบกับสภาพอากาศของจังหวัดพังงามีฝนตกชุกเกือบตลอดทั้งปี มีความเหมาะสมแก่การปลูกปาล์มน้ำมัน การเพิ่มพื้นที่ปลูกมีความแตกต่างเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากสถานการณ์ราคาปาล์มน้ำมันในช่วงปลายปี 2566 ดีขึ้น ทำให้เกษตรกรหันมาปลูกปาล์มน้ำมันแทนยางพารา แต่ยังคงประสบปัญหาการขนส่งปาล์มน้ำมันไปยังโรงงานซึ่งมีระยะทางไกล ทำให้มีต้นทุนการผลิตสูงส่งผลให้การตัดสินใจของเกษตรกรในปี 2566 ปรับเปลี่ยนมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมีในสวนปาล์มน้ำมัน เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต

ไม้ผล จังหวัดพังงา มีการปลูกไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ มังคุด ทูเรียน เงาะ ลองกอง มะพร้าว สละ จำปาตะ และกล้วย มีพื้นที่ปลูกประมาณ 43,522 ไร่ ส่วนมากเกษตรกรจะปลูกแบบผสมผสานหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน ทำเป็นอาชีพรองจากยางพาราและปาล์มน้ำมัน ในปี 2566 พื้นที่ปลูกไม้ผลมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะทุเรียนและจำปาตะ เนื่องจากราคาผลผลิตที่สูงขึ้น ทำให้มีแรงจูงใจในการขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น

พืชผัก จังหวัดพังงา กระจายในพื้นที่ทุ่กอำเภอ ขนาดพื้นที่มีขนาดเล็ก หรือปลูกแซมในพืชหลัก ทำให้พื้นที่ปลูกปรับเปลี่ยนไปตามพื้นที่ปลูกพืชหลัก ผลผลิตเน้นการบริโภคภายในท้องถิ่น การบริโภคพืชผักส่วนใหญ่จะนำเข้ามาจากจังหวัดใกล้เคียงเช่น สุราษฎร์ธานี สงขลา นครศรีธรรมราช และพื้นที่ภาคกลาง ปัจจุบันเกษตรกรบางส่วนหันมาปลูกผักในโรงเรือน ปลูกผักยกแคร่ และใช้เทคโนโลยีในการผลิตพืชมากขึ้น การปลูกพืชผักของเกษตรกรในจังหวัดพังงายังประสบปัญหาจากสภาพภูมิอากาศเนื่องจากมีฝนตกชุกทั้งปี และการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช เกษตรกรนิยมปลูกพืชผักในช่วงหน้าแล้ง พืชผักที่เกษตรกรนิยมปลูกคือ ผักเหมียง พริก มะเขือ แตงกวา ถั่วฝักยาว และผักพื้นบ้าน

พืชเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของจังหวัดพังงายังคงเป็น **ยางพารา** มีพื้นที่ปลูก 525,734 ไร่ โดยยางพาราสร้างมูลค่าให้กับเกษตรกรในจังหวัดพังงา 7,735.63 ล้านบาทต่อปี รองลงมาคือ **ปาล์มน้ำมัน** ที่มีแนวโน้มพื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากราคาดผลผลิตที่สูงขึ้นในปี 2566 โดยมีพื้นที่ปลูก 280,336 ไร่ ปาล์มน้ำมันสร้างมูลค่าให้กับเกษตรกรในจังหวัดพังงา 5,204.31 ล้านบาทต่อปี ส่วน**ไม้ผล** ถึงแม้ว่าในจังหวัดพังงาจะทำเป็นอาชีพรองจากอาชีพหลักอย่างยางพาราและปาล์มน้ำมัน แต่ไม้ผลก็นับว่าเป็นพืชเศรษฐกิจอีกชนิดที่มีความน่าสนใจ โดยเฉพาะทุเรียนสาธิตา และมังคุดพิพย์พังงา ซึ่งได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อปี พ.ศ. 2561 นี้ ทุเรียนสาธิตาเป็นทุเรียนที่มีราคาสูงถึงกิโลกรัมละ 200 - 280 บาท เป็นไม้ผลอัตลักษณ์ที่สำคัญของจังหวัดพังงา ที่สร้างรายได้และเป็นแรงจูงใจให้กับเกษตรกรเพิ่มพื้นที่ปลูกมากขึ้นและยังคงเป็นพืชทางเลือกให้กับเกษตรกรในจังหวัดพังงา ไม้ผลที่เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของเกษตรกรจังหวัดพังงาซึ่งทำรายได้ให้กับเกษตรกรไม่น้อยไปกว่าทุเรียนสาธิตาคือ มังคุดพิพย์พังงา ซึ่งได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา ในปี พ.ศ. 2566 นี้ สร้างมูลค่าถึง 311.46 ล้านบาท เนื่องด้วยรูปลักษณ์และรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์รวมถึงการจัดการสวนที่ดีของเกษตรกร ทำให้ผลผลิตมังคุดของจังหวัดพังงาเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างจังหวัด สำหรับการปลูก**พืชผัก**ในจังหวัดพังงา มีแนวโน้มการผลิตพืชผักปลอดภัยเพิ่มขึ้น และยกระดับไปเป็นพืชผักอินทรีย์ได้ในอนาคตและพืชอีกตัวที่สำคัญและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรของจังหวัดพังงาคือ **ข้าวนาปี** ซึ่งการปลูกข้าวส่วนใหญ่ของจังหวัดพังงาเป็นการปลูกข้าวไร่ พันธุ์ที่รู้จักกันดีคือ ข้าวไร่ดอกข่า 50 ซึ่งมีพื้นที่ปลูก 1,367 ไร่ มีปริมาณผลผลิต 515 ตัน จำหน่ายผลผลิตเฉลี่ยกิโลกรัมละ 65.67 บาท พื้นที่การปลูกแปรผันโดยตรงกับการปรับเปลี่ยนเนื้อที่การปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ซึ่งจะปลูกในเนื้อที่การปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันอายุไม่ถึง 3 ปี

**ข้อมูลพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ทำการเกษตร ครั้วเรือนทั้งหมด
ครั้วเรือนเกษตรกร และจำนวนเกษตรกร ของจังหวัดพังงา ปี 2567**

พื้นที่ทั้งหมด	2,606,812	ไร่
พื้นที่ทำการเกษตร	1,128,824	ไร่
จำนวนครั้วเรือนเกษตรกร	33,334	ครั้วเรือน
จำนวนเกษตรกรทั้งหมด	100,313	ราย

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำ การเกษตร (ไร่)	ครั้วเรือน ทั้งหมด (ครั้วเรือน)	จำนวน ประชากร ทั้งหมด(ราย)	ครั้วเรือน เกษตรกร (ครั้วเรือน)	จำนวน เกษตรกร (ราย)
เมืองพังงา	343,470	133,886	19,071	40,686	3,726	12,018
ตะกั่วป่า	299,086	141,495	28,031	49,543	4,236	16,992
ตะกั่วทุ่ง	381,737	235,119	19,509	48,920	5,245	15,519
ท้ายเหมือง	382,371	160,484	23,515	47,876	6,773	18,829
กะปง	367,996	121,985	6,841	14,361	3,598	8,036
ทับปุด	170,268	70,403	15,411	40,602	3,825	11,924
คุระบุรี	573,718	223,536	13,163	28,883	3,928	12,588
เกาะยาว	88,166	41,916	6,266	14,788	2,003	4,407
รวม	2,606,812	1,128,824	131,807	285,659	33,334	100,313

ที่มา : ข้อมูลจำนวนครั้วเรือนทั้งหมดจากสำนักทะเบียนราษฎร์ กรมการปกครอง ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2567

ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดพังงา ปี 2567

ที่	ชนิดพืช	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บ เกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
1	ยางพารา	525,734	501,686	108,519.81	215.5	70.99	7735.63	30,853
2	ปาล์มน้ำมัน	280,336	268,482	824,835.60	3,049	6.23	5,204.31	14,645
3	มังคุด	12,536	12,233	2,746	235.50	33.55	95.99	2,727
4	ทุเรียน	9,701	7,696	3,284	404.38	118.76	284.59	4,631
5	ทุเรียนสาลิกา	1,093	776	418	495.81	202.50	83.62	942
6	เงาะ	3,225	3,215	1,392	399.88	23.28	32.32	1,794
7	ลองกอง	4,011	4,011	906	199.63	29.13	26.58	2,149
8	มะพร้าว	12,173	11,661	6,721	574	18.92	130.77	2,426
9	มะพร้าวน้ำหวาน	783	638	702.41	1,038	27.69	21.17	312
10	สะตอ	6,973	6,973	6,224	890.75	46.03	282	4,173
11	สับปะรด	4,025	4,025	11,390.80	2,784	22.13	243.15	859
12	มะม่วงหิมพานต์	2,658	2,545	1,947	366.25	30.09	58.84	1,359
13	ข้าวนาปี	2,141	2,141	796	367.33	24.15	19.37	466
14	ข้าวไร้ดอกข่า	1,367	1,367	515	377	65.67	33.85	724
15	แตงโม	2,492	2,492	6,161	2,422	20.33	129.69	587
16	ผักเหมียง	2,201	2,159	1243.56	583.13	83.59	105.17	1,583
17	มะนาว	408	308	271.99	869	66.54	17.98	348
18	มะละกอ	221	196	577.21	2,934	28.49	16.78	822
19	พืชผักอื่นๆ	3,433	3,433	4,083.06	1,166	45.84	189.61	2,540
20	ผักไฮโดรโปนิกส์	139	139	24.69	171.17 (กก./โรง)	78.33	1.84	89

*** ข้อมูลของมะพร้าวน้ำหวาน ข้าวไร้ดอกข่า และทุเรียนสาลิกา เป็นข้อมูลย่อยที่แยกข้อมูลออกมาจากมะพร้าว ข้าวนาปี และทุเรียน ตามลำดับ

ข้อมูลสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนของจังหวัดพังงา ปี 2567

อำเภอ	เกษตรกร ปราดเปรื่อง (ราย)	เกษตรกร รุ่นใหม่ (ราย)	กลุ่มแม่บ้าน เกษตรกร (กลุ่ม)	กลุ่ม ยุวเกษตรกร (กลุ่ม)	กลุ่มส่งเสริม อาชีพ (กลุ่ม)	วิสาหกิจ ชุมชน(กลุ่ม)	อาสาสมัคร เกษตรกรหมู่บ้าน (ราย)
เมืองพังงา	93	23	4	7	4	52	42
กะปง	97	24	22	6	4	48	22
ตะกั่วทุ่ง	111	23	10	7	6	53	68
ท้ายเหมือง	117	37	10	6	6	49	49
ทับปุด	100	27	6	4	4	43	38
เกาะยาว	67	31	6	6	5	35	18
กระบี่	76	21	5	4	5	59	33
ตะกั่วป่า	84	16	6	12	4	48	58
รวม	745	202	69	52	38	388	328

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน กันยายน พ.ศ. 2567

ข้อมูลแมลงเศรษฐกิจจังหวัดพังงา ปี 2567

อำเภอ	ผึ้งโพรงไทย		ชันโรง	ด้วงสาคร (ก.ก.)	จำนวน เกษตรกร (ราย)
	จำนวนรังทั้งหมด	จำนวนรังที่มีผึ้ง	จำนวนรัง		
เมืองพังงา	457	258	25	-	86
กะปง	242	111	-	-	82
ตะกั่วทุ่ง	690	390	-	-	60
ท้ายเหมือง	1,788	1,003	-	-	889
ทับปุด	920	730	-	-	52
เกาะยาว	985	610	-	-	82
กระบี่	1,020	525	250	-	409
ตะกั่วป่า	703	298	-	400	99
รวม	6,805	3,925	275	400	1,759

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน กันยายน พ.ศ. 2567

ข้อมูลแปลงใหญ่ของจังหวัดพังงา ปี 2567 (ด้านพืชและแมลงเศรษฐกิจ)

อำเภอ	เมืองพังงา	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ท้ายเหมือง	ทับปุด	กระบุรี	เกาะยาว	ตะกั่วป่า
ปาล์มน้ำมัน (แปลง)	3	4	1	2	3	3	-	3
สมาชิก (ราย)	121	173	41	126	101	126	-	138
พื้นที่ (ไร่)	1,785	2,485	467	1,816	1,119	2,094	-	2,040
ยางพารา (แปลง)	3	3	3	2	1	2	1	1
สมาชิก (ราย)	92	95	157	60	32	62	30	31
พื้นที่ (ไร่)	1,471	1,841	2,006	726	300	803	324	395
มังคุด (แปลง)	-	2	1	2	-	2	-	1
สมาชิก (ราย)	-	98	49	93	-	73	-	30
พื้นที่ (ไร่)	-	628	174	567	-	684	-	247
ทุเรียน (แปลง)	-	-	-	1	-	-	-	-
สมาชิก (ราย)	-	-	-	36	-	-	-	-
พื้นที่ (ไร่)	-	-	-	300	-	-	-	-
ผัก (แปลง)	1	-	1	2	1	-	-	1
สมาชิก (ราย)	33	-	30	93	35	-	-	30
พื้นที่ (ไร่)	37	-	10	94	40	-	-	32
มะพร้าว(แปลง/สมาชิก)	-	-	-	-	-	-	1แปลง/111ราย	-
พื้นที่ (ไร่)	-	-	-	-	-	-	357	-
ข้าว (แปลง/สมาชิก)	-	-	-	-	-	-	1แปลง/104ราย	-
พื้นที่ (ไร่)	-	-	-	-	-	-	420	-
ขมิ้นชัน (แปลง/สมาชิก)	-	-	-	-	1แปลง/50ราย	-	-	-
พื้นที่ (ไร่)	-	-	-	-	141	-	-	-
ฝรั่ง (แปลง)	-	-	1	3	1	1	2	-
สมาชิก (ราย)	-	-	30	93	15	30	76	-
พื้นที่ (ไร่)	-	-	157	950	553	60	390	-
รวมแปลง	7	9	7	12	7	8	5	6
รวมสมาชิก (ราย)	246	366	277	501	218	291	321	229
รวมพื้นที่ (ไร่)	3293	4,954	2,190	3,003	1,600	3,581	1,101	2,714

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน กันยายน พ.ศ. 2567

ข้อมูลแปลงใหญ่ของจังหวัดพังงา ปี 2567

แปลงใหญ่จังหวัดพังงา ปี 2559 - 2567 จำนวน 74 แปลงใหญ่

1. ด้านพืช

- ปาล์มน้ำมัน จำนวน 19 แปลง พื้นที่รวม 11,806 ไร่ จำนวนเกษตรกรสมาชิก 826 ราย
- ผัก จำนวน 7 แปลง พื้นที่รวม 258 ไร่ จำนวนเกษตรกรสมาชิก 251 ราย
- มังคุด จำนวน 8 แปลง พื้นที่รวม 2,737 ไร่ จำนวนเกษตรกรสมาชิก 504 ราย
- ผึ้งโพรง จำนวน 10 แปลง จำนวนรังผึ้ง 2,722 รัง จำนวนเกษตรกรสมาชิก 305 ราย
- ยางพารา จำนวน 17 แปลง พื้นที่รวม 8,315 ไร่ จำนวนเกษตรกรสมาชิก 599 ราย
- มะพร้าว จำนวน 1 แปลง พื้นที่รวม 357 ไร่ จำนวนเกษตรกรสมาชิก 111 ราย
- ขมิ้นชัน จำนวน 1 แปลง พื้นที่รวม 141 ไร่ จำนวน เกษตรสมาชิก 50 ราย
- ข้าว จำนวน 1 แปลง พื้นที่รวม 420 ไร่ จำนวนเกษตรกรสมาชิก 104 ราย
- ทุเรียน จำนวน 3 แปลง พื้นที่รวม 701 ไร่ จำนวนเกษตรกรสมาชิก 98 ราย

2. ด้านสัตว์

- โคเนื้อ จำนวน 2 แปลง จำนวนโคเนื้อ 249 ตัว จำนวนสมาชิก 141 ราย
- แพะ จำนวน 2 แปลง จำนวนแพะ 954 ตัว จำนวนเกษตรกรสมาชิก 60 ราย
- แพะ/โคเนื้อ จำนวน 1 แปลง ประกอบด้วย จำนวนแพะ 80 ตัว จำนวน โคเนื้อ 50 ตัว จำนวนเกษตรกรสมาชิกผู้เลี้ยงแพะ 72 ราย เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ 41 ราย
- ไก่ จำนวน 1 แปลง จำนวนสัตว์ปีก(ไก่) 30,140 ตัว จำนวนเกษตรกรสมาชิก 22 ราย

3.ด้านประมง

- กุ้งขาว จำนวน 1 แปลง พื้นที่รวม 565 ไร่ จำนวนเกษตรกรสมาชิก 30 ราย

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน กันยายน พ.ศ. 2567

ยางพารา

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงา ซึ่งมีพื้นที่ปลูกมากที่สุด และสามารถทำรายได้ให้กับจังหวัดมากที่สุด การปลูกจะปลูกด้วยต้นยางชำถุง ปลูกประมาณ 70-80 ต้น/ไร่ และจะมีการปลูกพืชแซมบ้างในส่วนที่มีการปลูกใหม่ พืชที่ใช้ในการปลูกแซมในส่วนยางพารา เช่น สับปะรด ผักเหมียง ตะไคร้ กัลยาร เกษตรกรจะกรีดยางตลอดปี แต่จะมีบางส่วนหยุดกรีดยางช่วงปลายเดือนมกราคม ถึง มีนาคม เพราะเป็นช่วงที่ยางพาราผลัดใบ ส่งผลให้น้ำยางพาราไหลน้อย และช่วยปรับสภาพพื้นฟูลำต้น

ข้อมูลแสดงการผลิตยางพารารายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	63,185	54,538	11,998.36	220	72.4	868.68	3,551
กะปง	71,426	69,891	15,655.58	224	69.75	1,091.98	3,346
ตะกั่วทุ่ง	113,653	109,462	23,205.94	212	72.15	1,674.31	5,252
ท้ายเหมือง	112,707	111,175	23,902.63	215	71.5	1,709.04	6,654
ทับปุด	33,839	30,454	6,395.34	210	69.9	447.03	3,015
คุระบุรี	58,124	57,793	12,483.29	216	70.85	884.44	3,429
เกาะยาว	21,138	17,655	3,619.28	205	69.55	251.72	1,892
ตะกั่วป่า	51,662	50,718	11,259.40	222	71.8	808.42	3,714
รวม	525,734	501,686	108,519.81	215.5	70.99	7735.63	30,853

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : พันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 90 และพันธุ์ RRIT 251 ร้อยละ 10

ฤดูกาลผลิต : มกราคม – ธันวาคม (ทั้งปี)

การตลาด : จำหน่ายให้กับพ่อค้าในชุมชนและรวมกลุ่มเป็นกลุ่มเกษตรกร ซึ่งเป็นผู้รวบรวมและนำไปขายต่อในจังหวัดข้างเคียง จำหน่ายรูปแบบยางก้อนถ้วย ร้อยละ 60 ยางแผ่นดิบร้อยละ 30 และน้ำยางร้อยละ 10

ต้นทุนการผลิต : ค่าใช้จ่ายตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงต้นยางอายุ 7 ปี มีค่าใช้จ่ายประมาณไร่ละ 11,150 บาท

แนวโน้มการผลิต : มีแนวโน้มพื้นที่ปลูกลดลง เนื่องจากราคาผลผลิตตกต่ำ ส่งผลให้การยางแห่งประเทศไทยดำเนินโครงการส่งเสริมการปลูกยางพาราเป็นพืชอื่นๆ

ปัญหาอุปสรรค : ปุ่มมีราคาแพงจึงทำให้เกษตรกรไม่ได้ใส่ปุ๋ยตามคำแนะนำ

ปาล์มน้ำมัน

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจอันดับที่สองรองจากยางพารา โดยปัจจุบันจังหวัดพังงา มีพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้นจำนวนมาก เนื่องจากการปรับเปลี่ยนพืชเดิมจากสวนยางพารา เป็นสวนปาล์มน้ำมัน และสวนผลไม้ และจากการบุกเบิกพื้นที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ โดยพื้นที่ปาล์มน้ำมันมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่ และสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสม มีฝนตกชุกเกือบตลอดทั้งปี ทำให้ได้ผลผลิตดี

ข้อมูลแสดงการผลิตปาล์มน้ำมันรายอำเภอจังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	32,356	30,934	96,514.08	3,120	6.2	598.39	1,822
กะปง	39,124	38,272	114,433.28	2,990	5.9	675.16	1,797
ตะกั่วทุ่ง	29,842	26,344	80,349.20	3,050	6.3	506.20	1,996
ท้าย	53,811	50,456	151,368.00	3,000	6.4	968.76	2,565
ทับปุด	49,588	48,928	151,676.80	3,100	6.4	970.73	2,118
คุระบุรี	46,439	45,572	144,918.96	3,180	6.5	941.97	2,074
เกาะยาว	229	184	531.76	2,890	5.80	3.08	46
ตะกั่วป่า	28,947	27,792	85,043.52	3,060	6.35	540.03	2,227
รวม	280,336	268,482	824,835.6	3,049	6.23	5,204.31	14,645

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : ใช้พันธุ์เทเนอราทั้งหมด ซึ่งเป็นพันธุ์ลูกผสม ส่วนใหญ่ซื้อจากบริษัทเอกชนในจังหวัดข้างเคียง

ฤดูกาลผลิต : มกราคม – ธันวาคม (ตลอดปี)

การตลาด : มีโรงงานในพื้นที่อำเภอคุระบุรี 2 โรง และลานเทในพื้นที่หลายแห่ง เกษตรกรจะส่งลานตนเองบางส่วนและมีลานเช่าให้บริการเก็บเกี่ยวผลผลิตให้ถึงแปลง

ต้นทุนการผลิต : เฉลี่ย 6,550 บาท/ไร่/ปี (ไม่รวมการลงทุนในปีแรก) ต้นทุนการผลิตสูงจากราคาปุ๋ยเคมี

แนวโน้มการผลิต : เพิ่มสูงขึ้นเพราะสภาพอากาศเหมาะสม เกษตรกรเปลี่ยนจากปลูกยางพารามาปลูกปาล์มน้ำมันแทน และตลาดโลกมีความต้องการเพิ่มขึ้น

ปัญหาอุปสรรค : ประสบปัญหาผลผลิตล้นตลาด เนื่องจากการกระจายผลผลิตสู่ตลาดนอกมีความล่าช้า

มังคุด

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : มังคุดเป็นผลไม้เศรษฐกิจที่สำคัญ ของจังหวัดพังงา ผลผลิตมีการส่งจำหน่ายทั้งในภาคใต้และภาคกลางของประเทศโดยส่วนใหญ่เกษตรกรมีวิธีการปลูกมังคุดแบบผสมผสานร่วมกับผลไม้ชนิดอื่นๆแต่ปัจจุบันแนวโน้มการปลูกมังคุดลดลงเนื่องจากเกษตรกรมีการปรับพื้นที่สวนผลไม้เพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน และทุเรียนทดแทน แต่อย่างไรก็ตามในแต่ละครัวเรือนเกษตรกรยังคงรักษาพื้นที่ปลูกมังคุดบางส่วนไว้ต่อไป

ข้อมูลแสดงการผลิตมังคุดรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	682	678	94.00	139	31.15	2.93	149
กะปง	4,132	4,012	887	221	36.5	32.38	418
ตะกั่วทุ่ง	1,066	1,052	318.00	302	32.44	10.32	520
ท้าย	1,846	1,826	539.00	295	34.45	18.57	535
ทับปุด	321	309	62	201	29.60	1.84	54
คุระบุรี	1,752	1,748	421	241	35.75	15.05	176
เกาะยาว	23	23	4.00	174	33.40	0.13	3
ตะกั่วป่า	2,714	2,585	421	311	35.11	14.78	872
รวม	12,536	12,233	2,746	235.50	33.55	95.99	2,727

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือนกันยายน พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : พันธุ์พื้นเมือง

ฤดูกาลผลิต : ผลผลิตจะออกสู่ตลาดตั้งแต่เดือนมิถุนายน – เดือนสิงหาคมของปี

การตลาด : มีจุดรวบรวม (ล้ง) ในพื้นที่รับซื้อ มีการรวบรวมผลผลิตและมีพ่อค้าส่งออกมาตั้งจุดรับซื้อในพื้นที่ แต่เกษตรกรต้องคัดเกรดตามความต้องการ รวมทั้งจำหน่ายแบบออนไลน์ ราคาประมาณ 30 - 40 บาท

ต้นทุนการผลิต : ประมาณ 4,500 - 5,500 บาท/ไร่/ปี จากราคาปุ๋ย และการจัดการสวนมังคุด

แนวโน้มการผลิต : เกษตรกรลดพื้นที่การปลูกมังคุด เพื่อปลูกปาล์มน้ำมันและทุเรียนทดแทน

ปัญหาอุปสรรค : เนื่องจากสภาพอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย ฝนตกชุก ส่งผลให้มังคุดเกิดปัญหาเนื่อแก้ว ยางไหล ราคาผลผลิตไม่แน่นอน มีราคาตกต่ำในบางปี ทำให้เกษตรกรขาดการดูแลรักษาผลผลิตให้มีคุณภาพ

ทุเรียน

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : ทุเรียนในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่เป็นพันธุ์พื้นเมือง ทุเรียนเป็นผลไม้ที่นิยมปลูกเพิ่มขึ้นในพื้นที่ทุกอำเภอของจังหวัดพังงา เช่น ทุเรียนหมอนทอง ทุเรียนพันธุ์การค้า ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดและผู้บริโภคทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ราคาสูงถึงกิโลกรัมละ 60 - 150 บาท นอกจากนี้ยังมีการปลูกทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองอื่นๆ ปลูกแซมไปกับผลไม้ชนิดต่างๆ

ข้อมูลแสดงการผลิตทุเรียนรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	997	878	273.00	311	113.25	30.92	697
กะปง	1,797	1,597	714.00	447	125.35	89.50	445
ตะกั่วทุ่ง	1,488	1220	594	487	120.8	71.76	820
ท้ายเหมือง	1336	905	393	434	119.4	46.92	572
ทับปุด	803	479	183.00	382	106.9	19.56	839
คุระบุรี	1,615	1,278	569.00	445	126.5	71.98	436
เกาะยาว	112	106	32.00	302	115.1	3.68	385
ตะกั่วป่า	1,553	1233	526.00	427	122.75	64.57	437
รวม	9,701	7,696	3,284	404.38	118.76	284.59	4,631

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือนกันยายน พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : พันธุ์พื้นเมือง และทุเรียนพันธุ์ดี เช่น หมอนทอง ก้านยาว และทุเรียนพันธุ์ดีในท้องถิ่น

ฤดูกาลผลิต : พฤษภาคม – กรกฎาคม ของทุกปี

การตลาด : เกษตรกรขายผลผลิตให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อในหมู่บ้าน ราคาประมาณ 60 - 150 บาท

ต้นทุนการผลิต : 5,000 - 6,000 บาท/ไร่/ปี

แนวโน้มการผลิต : พื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันทุเรียนมีราคาสูง เป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรปลูกเพิ่มขึ้น เพราะส่งผลให้รายได้เพิ่มขึ้น

ปัญหาอุปสรรค : โรคและแมลงศัตรูพืช สภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป ปริมาณน้ำฝนเพิ่มขึ้น เมื่อทุเรียนขาดน้ำทำให้ผลผลิตลดน้อยลง

เงาะ

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : จังหวัดพังงามีแนวโน้มการปลูกเงาะลดลง เนื่องจากหันไปทำการปลูกพืชอื่นๆทดแทน เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และทุเรียน พื้นที่ปลูกเงาะลดน้อยลง เพราะราคาของเงาะโรงเรียนจะตกต่ำมาในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรชาวสวนเงาะได้ค่อนข้างน้อย ทำให้พื้นที่ปลูกเงาะในปัจจุบันค่อนข้างคงที่และมีแนวโน้มลดลง

ข้อมูลแสดงการผลิตเงาะรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	386	386	128	332	24.75	3.17	196
กะปง	976	976	452	463	24.35	11.01	471
ตะกั่วทุ่ง	358	358	159.00	444	23.9	3.80	293
ท้ายเหมือง	560	550	257.00	467	20.2	5.19	285
ทับปุด	95	95	33	347	20.56	0.68	76
คุระบุรี	535	535	238.00	445	22.75	5.41	274
เกาะยาว	13	13	3.90	300	25.2	0.10	12
ตะกั่วป่า	302	302	121.00	401	24.5	2.96	187
รวม	3,225	3,215	1,392	399.88	23.28	32.32	1,794

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน กันยายน พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่: ใช้พันธุ์เงาะโรงเรียนเกือบทั้งหมด มีพันธุ์พื้นเมืองบ้างเพียงเล็กน้อย

ฤดูกาลผลิต: ช่วงการผลิตจะออกสู่ตลาดระหว่างเดือน พฤษภาคม - กรกฎาคม ของทุกปี

การตลาด: ในพื้นที่จังหวัดพังงาและจังหวัดใกล้เคียง ราคาประมาณ 20 – 35 บาท/กิโลกรัม

ต้นทุนการผลิต: 5,500 - 6,000 บาท / ไร่

แนวโน้มการผลิต : พื้นที่ปลูกคงที่ เนื่องจากในปัจจุบันราคาผลผลิตเป็นที่น่าสนใจให้แก่เกษตรกร

ปัญหาอุปสรรค : ราคาผลผลิตไม่แน่นอน ไม่มีตลาดรวบรวม

ลองกอง

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : ลองกองเป็นไม้ผลที่ปลูกในจังหวัดพังงามีพื้นที่ปลูกไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นสวนขนาดเล็กปลูกเป็นสวนผสมผสานร่วมกับไม้ผลชนิดอื่นๆ เช่น มังคุด เงาะ ทุเรียน จำปาตะ ละไม เป็นต้น แนวโน้มการขยายพื้นที่ปลูกยังทรงตัวพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ในทุกอำเภอของจังหวัดพังงา

ข้อมูลแสดงการผลิตลองกองรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	552	552	56	101	30.1	1.69	186
กะปง	722	722	200	277	28.55	5.71	379
ตะกั่วทุ่ง	395	395	71	180	31.05	2.20	202
ท้ายเหมือง	884	884	229	259	29.85	6.84	563
ทับปุด	251	251	30	102	28.25	0.85	195
กระบี่	674	674	189	280	30.5	5.76	264
เกาะยาว	12	12	2	150	27.75	0.05	4
ตะกั่วป่า	521	521	129	248	26.96	3.48	356
รวม	4,011	4,011	906	199.63	29.13	26.58	2,149

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน กันยายน พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้: ใช้พันธุ์พื้นเมือง

ฤดูกาลผลิต: พฤษภาคม – สิงหาคม ของปี

การตลาด: ตลาดในท้องถิ่นและตลาดจากจังหวัดใกล้เคียง เช่นจังหวัดภูเก็ต

ต้นทุนการผลิต: ประมาณ 3,520 บาท/ไร่/ปี

แนวโน้มการผลิต : พื้นที่ปลูกลองกองมีแนวโน้มลดลงเพราะราคาผลผลิตไม่ดีในบางปี มีแนวโน้มที่จะโค่นทิ้งเพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน และทุเรียนทดแทน

ปัญหาอุปสรรค: ราคาผลผลิตตกต่ำ ปัจจัยการผลิตราคาแพง ฝนตกชุกทำให้ผลแตกเกิดความเสียหาย

มะพร้าว

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : พื้นที่ปลูกมะพร้าวของจังหวัดพังงาส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ติดกับทะเลอันดามัน เกษตรกรนิยมปลูกมะพร้าวแก่และมีมะพร้าวอ่อนบ้างเล็กน้อย มะพร้าวส่วนใหญ่จะปลูกโดยการอาศัยธรรมชาติ (มีการใส่ปุ๋ยน้อยมาก) เนื่องจากผลผลิตมะพร้าวมีราคาตกต่ำในบางช่วง มะพร้าวมีพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่สวนยางพารา

ข้อมูลแสดงการผลิตมะพร้าวรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	641	641	374.99	585	19.75	7.41	221
กะปง	255	202	117.36	581	16.82	1.97	95
ตะกั่วทุ่ง	1734	1680	967.68	576	20.15	19.50	589
ท้ายเหมือง	2042	1988	1,099.36	553	18.49	20.33	294
ทับปุด	507	451	247.60	549	17.36	4.30	83
คุระบุรี	1980	1825	1,025.65	562	18.35	18.82	437
เกาะยาว	2675	2591	1,541.65	595	20.55	31.68	365
ตะกั่วป่า	2339	2283	1,346.97	590	19.87	26.76	342
รวม	12,173	11,661	6,721	574	18.92	130.77	2,426

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ.2567

พันธุ์ที่ใช้ : พันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ส่งเสริมบางส่วน

ฤดูกาลผลิต : มกราคม – ธันวาคม (ทั้งปี)

การตลาด : มีพ่อค้ามารับซื้อถึงพื้นที่จะเป็นตลาดภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง

ต้นทุนการผลิต : 2,500 - 3,200 บาท/ไร่/ปี

แนวโน้มการผลิต : พื้นที่การผลิตเพิ่มมากขึ้น จากการปรับเปลี่ยนพื้นที่สวนยางพารามาปลูกมะพร้าว

ปัญหาอุปสรรค : ไม่มีโรงงานรับซื้อในพื้นที่ปัจจัยการผลิตสูง ราคาผลผลิตไม่แน่นอน

มะพร้าวน้ำหวาน

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : มะพร้าวน้ำหวานเพื่อบริโภคผลอ่อน หรือมะพร้าวอ่อนที่เรียกกันทั่วไป จังหวัดพังงามีการปลูกมากที่อำเภอเกาะยาว เนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศของอำเภอเกาะยาวมีความเหมาะสม มะพร้าวอ่อนเป็นผลไม้ที่ปลูกง่ายให้ผลผลิตตลอดปี เหมาะสมที่จะปลูกไว้เพื่อจำหน่าย เนื่องจากตลาดท้องถิ่นมีความต้องการมาก และมีราคาสูง

ข้อมูลแสดงการผลิตมะพร้าวน้ำหวานรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	42	25	24.35	974	25.85	0.63	20
กะปง	38	20	19.04	952	25.12	0.48	14
ตะกั่วทุ่ง	88	71	72.28	1,018	29.4	2.12	33
ท้ายเหมือง	96	84	86.94	1,035	28.55	2.48	37
ทับปุด	30	19	18.66	982	24.36	0.45	15
คุระบุรี	45	32	33.73	1,054	26.11	0.88	18
เกาะยาว	352	322	374.486	1,163	31.78	11.90	129
ตะกั่วป่า	92	65	72.93	1,122	30.38	2.22	46
รวม	783	638	702.41	1,038	27.69	21.17	312

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้: มะพร้าวน้ำหวาน หรือ มะพร้าวน้ำหอม

ลักษณะดิน: ดินร่วนเหนียว ดินทราย

ฤดูกาลผลิต: ตลอดปี

การตลาด: ตลาดในท้องถิ่น ตลาดในจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดภูเก็ต

ต้นทุนการผลิต: 3,500-7,000 บาท/ไร่/ปี

แนวโน้มการผลิต: มีการปลูกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากความต้องการของตลาด และการปรับเปลี่ยนพื้นที่จากสวนยางพารา

ปัญหาอุปสรรค: โรคแมลงศัตรูมะพร้าว ช่วงผลผลิตออกมามาก ราคาต่ำและผลผลิตถูกทิ้งไว้จนเป็นมะพร้าวแก่

สะตอ

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : เกษตรกรจังหวัดพังงานิยมกันค่อนข้างมาก ซึ่งจะปลูกตามพื้นที่ที่เป็นเนินเขาและหัวไร่ปลายนาแต่มีการปลูกเป็นสวนบ้าง โดยมีการปลูกพืชแซม เช่น กาแฟ ทุเรียน มังคุดหรือไม้ผลอื่นๆ การปลูกเป็นสวนผสมผสาน ประชาชนส่วนใหญ่นิยมบริโภค สะตอเป็นพืชที่ทำรายได้ให้เกษตรกรเป็นอย่างมาก ในบางพื้นที่หากฤดูการผลิตออกก่อนหรือออกหลังในพื้นที่อื่นๆสามารถทำให้ได้ราคาผลผลิตที่สูง

ข้อมูลแสดงการผลิตสะตอรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	760	760	665	875	48.65	32.35	404
กะปง	427	427	391	915	45.12	17.63	312
ตะกั่วทุ่ง	951	951	846	890	46.5	39.36	750
ท้ายเหมือง	486	486	440	906	44.89	19.77	217
ทับปุด	322	322	285	884	40.45	11.51	258
คุระบุรี	2,996	2,996	2696	900	43.25	116.62	1,733
เกาะยาว	589	589	498	845	50.1	24.94	319
ตะกั่วป่า	442	442	403	911	49.25	19.83	180
รวม	6,973	6,973	6,224	890.75	46.03	282	4,173

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : ใช้พันธุ์พื้นเมือง มีสะตอดานและสะตอขาวการใช้ปุ๋ยส่วนใหญ่จะอาศัยปุ๋ยจากพืชแซมอื่นๆ

ฤดูกาลผลิต : ช่วงเดือน เมษายน - สิงหาคม ของทุกปี

การตลาด : แนวโน้มการตลาดดีราคาสูงมีพ่อค้าในพื้นที่และต่างจังหวัดมารับซื้อในพื้นที่โดยตรง

ต้นทุนการผลิต : 3,000 - 3,500 บาท/ไร่/ปี

แนวโน้มการผลิต : มีการปลูกลดลงบ้างเล็กน้อยเพราะเป็นพืชที่ปลูกร่วมกับพืชอื่นได้ เช่น ยางพารา เมื่อมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ทำให้พื้นที่การปลูกสะตอเริ่มลดลง

ปัญหาอุปสรรค : ปัจจัยการผลิตราคาแพง

สับปะรด

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : จังหวัดพังงามีการปลูกสับปะรดมากในอำเภอตะกั่วทุ่งและอำเภอย้ายเหมือง ส่วนใหญ่เกษตรกรจะปลูกเป็นพืชแซมในพื้นที่ปลูกยางพารา หรือปาล์มน้ำมันที่ยังมีขนาดเล็ก เมื่อพืชหลักโตขึ้น พื้นที่ปลูกสับปะรดก็จะย้ายไปปลูกในพื้นที่แห่งใหม่ เกษตรกรสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตประมาณ 2 - 3 รอบ ต่อการเพาะปลูก 1 ครั้ง สับปะรดจะมีราคาสูงในช่วงเดือนพฤศจิกายน - พฤษภาคม ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงฤดูร้อน จึงทำให้มีความต้องการบริโภคสับปะรดมาก

ข้อมูลแสดงการผลิตสับปะรดรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	1,257	1,257	3,576.16	2,845	22.15	79.21	339
กะปง	29	29	74.97	2,585	19.3	1.45	16
ตะกั่วทุ่ง	1,044	1,044	2844.90	2,725	20.55	58.46	182
ท้ายเหมือง	1,012	1,012	2929.74	2,895	21.05	61.67	174
ทับปุด	96	96	255.84	2,665	18.2	4.66	22
กระบี่	429	429	1248.39	2,910	20.25	25.28	45
เกาะยาว	23	23	61.87	2,690	28.85	1.78	13
ตะกั่วป่า	135	135	398.93	2,955	26.65	10.63	68
รวม	4,025	4,025	11,390.80	2,784	22.13	243.15	859

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : เกษตรกรใช้พันธุ์งาซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่พัฒนามาจากพันธุ์ภูเก็ต

ลักษณะดิน : เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วนปนทราย ดินร่วนเหนียว

ฤดูกาลผลิต : มกราคม – ธันวาคม (ทั้งปี)

การตลาด : ตลาดในจังหวัดและมีพ่อค้าเร่จากพื้นที่ใกล้เคียงมารับซื้อถึงแปลงเกษตรกร ไม่มีปัญหาเรื่องราคา

ต้นทุนการผลิต : ประมาณ 11,000 บาท/ไร่

แนวโน้มการผลิต : มีการปลูกกันมากขึ้นตามแปลงยางพาราที่ปลูกใหม่มีการปลูกมากในพื้นที่อำเภอตะกั่วทุ่ง

ปัญหาอุปสรรค : ปัจจัยการผลิตมีราคาสูง

มะม่วงหิมพานต์

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : หรือที่เรียกกันว่า "กาหยู" เป็นสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา โดยเฉพาะในพื้นที่อย่างพื้นที่เกาะพระทองอำเภอกระบุรี และอำเภอตะกั่วป่า ซึ่งขึ้นชื่อเรื่อง เม็ดมะม่วงหิมพานต์ คั่วแบบโบราณ ที่มีรสชาติเป็นเอกลักษณ์ สร้างรายได้ให้กับชุมชนในท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก มีการปลูกมากที่อำเภอส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกเป็นดินทรายบริเวณติดริมทะเล เกษตรกรไม่มีการปลูกเพิ่ม เพราะราคาผลผลิตไม่ดีและตลาดรับซื้อภายในพื้นที่มีน้อย

ข้อมูลแสดงการผลิตมะม่วงหิมพานต์รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	159	139	515.69	371	30.75	15.86	81
กะปง	14	8	2.76	345	28.1	0.08	6
ตะกั่วทุ่ง	37	25	89.75	359	30.25	2.71	14
ท้ายเหมือง	125	111	40.293	363	31.05	1.25	69
ทับปุด	28	14	52.5	375	28.45	1.49	11
กระบุรี	1,905	1,882	724.57	385	29.5	21.37	974
เกาะยาว	124	121	429.55	355	30.5	13.10	55
ตะกั่วป่า	266	245	92.365	377	32.15	2.97	149
รวม	2,658	2,545	1,947	366.25	30.09	58.84	1,359

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : พันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์เกาะพยาม

ฤดูกาลผลิต : เดือนมกราคม - เมษายน ของทุกปี

การตลาด : ภายในจังหวัดและจังหวัดข้างเคียงบ้างเล็กน้อย

ต้นทุนการผลิต : 3,000 – 3,500 บาท/ไร่/ปี

แนวโน้มการผลิต : แนวโน้มการผลิตลดลงเพราะปัจจัยการผลิตราคาสูง ผลผลิตตกต่ำ

ปัญหาอุปสรรค : เกษตรกรไม่ค่อยดูแลรักษาปัจจัยการผลิตราคาสูง

ข้าวนาปี

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : การทำนาของเกษตรกรในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่จะทำนาดำ พื้นที่ปลูกมากที่อำเภอเกาะยาว โดยพันธุ์ข้าวที่นิยมปลูกมีทั้งข้าวปทุมธานี 1 , หอมมะลิ 105 และเบาลาว (พันธุ์พื้นเมือง) อีกเล็กน้อย จะอาศัยน้ำฝนในการทำนา และเน้นเพื่อการบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น อีกทั้งสนับสนุนการท่องเที่ยวของชุมชน

ข้อมูลแสดงการผลิตข้าวนาปีรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	365	365	132.86	364	23.75	3.16	94
กะปง	0	0	0	0	0	0.00	0
ตะกั่วทุ่ง	345	345	122.48	355	24.45	2.99	67
ท้ายเหมือง	431	431	159.90	371	23.5	3.76	105
ทับปุด	303	303	111.81	369	23.85	2.67	86
คุระบุรี	10	10	3.58	358	24.1	0.09	0
เกาะยาว	687	687	265.87	387	25.25	6.71	114
ตะกั่วป่า	0	0	0	0	0	0.00	0
รวม	2,141	2,141	796	367.33	24.15	19.37	466

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : หอมมะลิ 105, ปทุมธานี 1, เบาลาว (พันธุ์พื้นเมือง) รวมทั้งข้าวไร้ดอกข้า

ฤดูกาลผลิต : กรกฎาคม – ธันวาคม ของทุกปี

การตลาด : เป็นการผลิตเพื่อการบริโภคและมีการจำหน่ายบ้างเพียงเล็กน้อยในชุมชน

ต้นทุนการผลิต : ประมาณ 2,500 – 3,000 บาท/ไร่

แนวโน้มการผลิต : หากราคาข้าวสูงขึ้น ปริมาณการผลิตก็จะสูงขึ้น เพิ่มแรงจูงใจในการปลูกจะพัฒนาการผลิตไปสู่การผลิตข้าวอินทรีย์ในอนาคต

ปัญหาอุปสรรค : ปุ๋ยราคาแพงจึงทำให้ไม่ได้ใส่ปุ๋ยตามคำแนะนำ สภาพอากาศมีปริมาณน้ำฝนมาก ทำให้ผลผลิตต่อไร่ไม่สูงมากนัก

ปัจจัยสนับสนุน : ส่วนราชการให้การสนับสนุนการรวมกลุ่มรูปแบบแปลงใหญ่ สนับสนุนเมล็ดพันธุ์ข้าว การปรับปรุงบำรุงดิน

ข้าวไร้ดอกข้าว

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : ลักษณะเมล็ดเรียวยาว มีสีน้ำตาลอมม่วงแดง และแดงแกมขาว หุงสุกจะมีกลิ่นคล้ายใบเตยนำทานเป็นอย่างมาก มีคุณค่าทางโภชนาการสูง อุดมไปด้วยวิตามิน E และโอเมก้า 9 ข้าวไร้ดอกข้าวเป็นข้าวพันธุ์พื้นเมืองที่ปลูกในสภาพไร้โดยทั่วไปนิยมปลูกแซมยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ปลูกใหม่จนถึง 3 ปี จังหวัดพังงาปลูกมากในพื้นที่อำเภอท้ายเหมือง อำเภอเมืองพังงา และอำเภอตะกั่วทุ่ง

ข้อมูลแสดงการผลิตข้าวไร้ดอกข้าวรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	364	364	135.41	372	65.54	8.87	149
กะปง	0	0	0	0	0	0.00	0
ตะกั่วทุ่ง	316	316	118.50	375	65.92	7.81	136
ท้ายเหมือง	393	393	149.73	381	66.38	9.94	287
ทับปุด	294	294	111.43	379	64.85	7.23	152
คุระบุรี	0	0	0	0	0	0.00	0
เกาะยาว	0	0	0.00	0	0	0.00	0
ตะกั่วป่า	0	0	0	0	0	0.00	0
รวม	1,367	1,367	515	377	65.67	33.85	724

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : ข้าวไร้ดอกข้าว 50

ฤดูกาลผลิต : สิงหาคม – ธันวาคม

การตลาด : ส่วนใหญ่เป็นตลาดในท้องถิ่น และขายให้กับนักท่องเที่ยว

ต้นทุนการผลิต : ประมาณ 3,000 – 3,500 บาท/ไร่

แนวโน้มการผลิต : มีพื้นที่การผลิตเพิ่มขึ้นจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยาง ประกอบกับการจำหน่ายได้ราคาสูง เนื่องจากเกษตรกร จะจำหน่ายในรูปข้าวสาร ต่างจากข้าวนาปีที่จำหน่ายในรูปข้าวเปลือกเป็นแรงจูงใจในการปลูกเพิ่ม

ปัญหาอุปสรรค : มีฝนตกชุก มีการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชและราคาปัจจัยการผลิตแพง

ทุเรียนสาธิต

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : ทุเรียนสาธิต เป็นผลไม้ท้องถิ่น ลักษณะและจุดเด่นของทุเรียนสาธิตนั้น เป็นทุเรียนพื้นเมืองจากอำเภอกะปง จังหวัดพังงา มีลักษณะเด่นคือเปลือกบาง หนามสั้น รสชาติหวานมัน เนื้อหนาละเอียด กลิ่นหอม และมี "สีสนิมแดง" บริเวณแกนเปลือก ทุเรียนสาธิตได้รับการจดทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ปลูกมากที่สุดในเขตพื้นที่อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

ข้อมูลแสดงการผลิตทุเรียนสาธิตรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	83	22	6.94	511	190	1.32	35
กะปง	427	384	227.71	550	200	45.54	211
ตะกั่วทุ่ง	133	78	46.18	532	210	9.70	53
ท้ายเหมือง	189	146	72	559	200	14.40	95
ทับปุด	6	1	0.70	0.7	205	0.00	3
คุระบุรี	32	28	15.09	475	200	3.02	23
เกาะยาว	9	5	0.44	325	220	0.10	49
ตะกั่วป่า	214	112	48.95	518	195	9.55	473
รวม	1,093	776	418	495.81	202.50	83.62	942

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน กันยายน พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : พันธุ์สาธิต

ลักษณะดิน : ดินร่วนปนทราย ดินร่วนปนดินเหนียว

ฤดูกาลผลิต : ออกดอกในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ และสามารถเก็บเกี่ยวได้ในช่วงเดือน พฤษภาคม - กรกฎาคม

การตลาด : ตลาดภายในจังหวัด ส่งจำหน่ายแบบออนไลน์

ต้นทุนการผลิต : 5,000 – 8,000 บาท

แนวโน้มการผลิต : แนวโน้มการผลิตค่อนข้างดี เกษตรกรนิยมปลูกมากขึ้น เนื่องจากมีราคาผลผลิตสูง

ปัญหาอุปสรรค : สภาพอากาศแปรปรวน ทุเรียนมีการติดผลน้อย ส่วนใหญ่ยังปล่อยตามธรรมชาติ ขาดการจัดการสวน

แตงโม

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : แตงโมมีการปลูกมากในอำเภอกระบี่ และอำเภอท้ายเหมือง เป็นพืชที่ทำรายได้ให้แก่เกษตรกร เนื่องจากสภาพพื้นที่และดินมีความเหมาะสมอุดมสมบูรณ์ ระบายน้ำดี เหมาะแก่การปลูก แตงโม แต่ราคาปัจจัยการผลิตสูงขึ้นอย่างไรก็ดีแตงโม เป็นพืชที่น่าส่งเสริมเพราะเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว และโรงแรมมีความต้องการสูง

ข้อมูลแสดงการผลิตแตงโมรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	175	175	415.625	2,375	20.1	8.35	38
กะปง	36	36	83.7	2,325	18.5	1.55	17
ตะกั่วทุ่ง	318	318	791.82	2,490	22.25	17.62	72
ท้ายเหมือง	556	556	1398.34	2,515	19.95	27.90	105
ทับปุด	162	162	361.26	2,230	17.25	6.23	49
กระบี่	949	949	2381.99	2,510	22.1	52.64	153
เกาะยาว	105	105	260.4	2,480	21.5	5.60	66
ตะกั่วป่า	191	191	467.95	2,450	20.95	9.80	87
รวม	2,492	2,492	6,161	2,422	20.33	129.69	587

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน กันยายน พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : พันธุ์ที่นิยมปลูกคือพันธุ์ลูกผสมตอปีโต จินตหรา และพันธุ์อื่นๆ ที่ตลาดต้องการบ้างเล็กน้อย

ลักษณะดิน : เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วนปนทราย

ฤดูกาลผลิต : เกษตรกรจะปลูกเดือนกันยายน - ตุลาคม ของทุกปี เก็บเกี่ยว ธันวาคม - มกราคม เพราะอาศัยน้ำฝน ส่วนในฤดูแล้งตั้งแต่ เดือน มกราคม - เมษายน มีการปลูกบ้างเพียงเล็กน้อย

การตลาด : มีพ่อค้าต่างพื้นที่มารับซื้อในพื้นที่

ต้นทุนการผลิต : 6,500 - 7,500 บาท/ไร่

แนวโน้มการผลิต : มีแนวโน้มการผลิตลดลง โดยการปลูกแซมในพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ที่ยังมีขนาดเล็ก

ปัญหาอุปสรรค: ปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ยราคาแพง และอาจกระทบภัยแล้งในบางปี

ผักเหมียง

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : ผักเหมียงเป็นผักที่มีการปลูกในหลายจังหวัดของภาคใต้ เนื่องจากเป็นผักที่ชาวใต้นิยมบริโภค เป็นพืชที่ไม่ต้องดูแลมาก ชอบที่ร่มรำไร มีฝนตกชุกตลอดปี ปลูกมากที่อำเภอท้ายเหมือง โดยทั่วไปจะปลูกผักเหมียงเป็นพืชแซมยางเพื่อไว้บริโภคมากกว่าปลูกเป็นการค้า อาจมีปลูกจำหน่ายบ้างเพียงเล็กน้อย เป็นรายได้เสริมภายในครอบครัว

ข้อมูลแสดงการผลิตผักเหมียงรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	239	235	138.65	590	84.75	11.75	181
กะปง	85	79	48.98	620	82.2	4.03	62
ตะกั่วทุ่ง	572	568	312.4	550	85.25	26.63	353
ท้ายเหมือง	836	829	480.82	580	85	40.87	644
ทับปุด	154	146	83.95	575	79.65	6.69	110
คุระบุรี	118	112	64.96	580	80	5.20	78
เกาะยาว	44	42	23.52	560	82.5	1.94	39
ตะกั่วป่า	153	148	90.28	610	89.35	8.07	116
รวม	2,201	2,159	1243.56	583.125	83.5875	105.17	1,583

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : พันธุ์พื้นเมือง

ลักษณะดิน : ดินร่วนซุย ดินร่วนเหนียว

ฤดูกาลผลิต : ปลูกได้ตลอดปี

การตลาด : ตลาดในท้องถิ่น ตลาดในจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียง

ต้นทุนการผลิต : 5,000 - 8,000 บาท/ไร่

แนวโน้มการผลิต : น่าจะมีการปลูกเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีตลาดจากการท่องเที่ยว และตลาดภูเก็ตรองรับ

ปัญหาอุปสรรค : ในปีที่ผ่านมาช่วงหน้าฝน ผักเหมียงจะให้ผลผลิตลดลง และถ้าปลูกเป็นพืชแซมยางเมื่อโคนยางหมดอายุกรีดยาง ผักเหมียงก็เสียหายไปด้วย

มะนาว

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : จังหวัดพังงาปลูกมะนาวมากในอำเภอกระบือ ส่วนใหญ่จะปลูกเป็นพืชผักสวนครัวข้างบ้าน หรือปลูกแซมในสวนยางพาราเพื่อใช้บริโภคในครัวเรือน ส่วนที่ปลูกมะนาวเพื่อเป็นการค้าจะนิยมปลูกในท่อซีเมนต์ มีการวางระบบน้ำ สำหรับการผลิตมะนาวนอกฤดู

ข้อมูลแสดงการผลิตมะนาวรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	45	29	26.39	910	65.5	1.73	30
กะปง	39	25	20.75	830	60.1	1.25	33
ตะกั่วทุ่ง	60	47	39.95	850	70.25	2.81	45
ท้ายเหมือง	85	64	56.96	890	68.85	3.92	82
ทับปุด	14	10	8.4	840	62.65	0.53	10
กระบือ	83	72	65.52	910	59.35	3.89	78
เกาะยาว	15	11	9.02	820	74.95	0.68	11
ตะกั่วป่า	67	50	45	900	70.7	3.18	59
รวม	408	308	271.99	869	66.54375	17.98	348

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : มะนาวแป้น มะนาวไข่

ลักษณะดิน : เจริญเติบโตได้ดีในดินทุกชนิด

ฤดูกาลผลิต : ตลอดทั้งปี

การตลาด : ตลาดในท้องถิ่น ตลาดในจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียง

ต้นทุนการผลิต : 5,000 - 10,000 บาท/ไร่

แนวโน้มการผลิต : มีแนวโน้มพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้นเนื่องจากเกษตรกรต้องการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้

ปัญหาอุปสรรค : หากปลูกเป็นพืชชนิดเดียวกันมักมีปัญหาโรคแมลง เช่น แคงเกอร์ เพลี้ยแป้ง ใบด่าง ฯลฯ

มะละกอ

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : มะละกอเป็นไม้ผลที่เกษตรกรจังหวัดพังงายังไม่นิยมปลูกเป็นการค้า ส่วนมากปลูกไว้เพื่อบริโภคภายในครัวเรือน เป็นไม้ผลที่ชอบดินเหนียวปนดินร่วน หรือดินร่วนที่มีการระบายน้ำดี เจริญเติบโตได้ดี ถ้าได้รับแสงแดดเต็มที่ ไม่ควรปลูกในที่ลุ่ม มีน้ำท่วมขัง

ข้อมูลแสดงการผลิตมะละกอรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	18	16	48.8	3,050	31.45	1.53	105
กะปง	13	11	31.57	2,870	25.20	0.80	52
ตะกั่วทุ่ง	20	15	46.65	3,110	28.00	1.31	121
ท้ายเหมือง	39	36	107.64	2,990	27.75	2.99	188
ทับปุด	22	21	63	3,000	23.50	1.48	64
คุระบุรี	30	25	72.5	2,900	22.80	1.65	87
เกาะยาว	8	7	18.55	2,650	35.50	0.66	30
ตะกั่วป่า	71	65	188.5	2,900	33.75	6.36	175
รวม	221	196	577.21	2,934	28.49	16.78	822

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : เกษตรกรใช้พันธุ์เรดเลดี้ พันธุ์ฮอลแลนด์และพันธุ์แขกดำ

ลักษณะดิน : ดินเหนียวปนดินร่วน หรือดินร่วนที่มีการระบายน้ำได้ดี

ฤดูกาลผลิต : มกราคม – ธันวาคม (ทั้งปี)

การตลาด : ตลาดในท้องถิ่น ตลาดภายในจังหวัด และมีพ่อค้าเร่จากพื้นที่ใกล้เคียงมารับซื้อถึงแปลง เกษตรกรไม่มีปัญหาเรื่องราคา

ต้นทุนการผลิต : ประมาณ 7,000 บาท/ไร่

แนวโน้มการผลิต : มีแนวโน้มปลูกมากขึ้น เนื่องจากมีตลาดการท่องเที่ยวรองรับ

ปัญหาอุปสรรค : มีฝนตกชุก ทำให้มีปัญหาเรื่องโรคไวรัสจุดวงแหวน

พืชผัก

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : พื้นที่ปลูกพืชผักกระจายในทุกอำเภอ ขนาดพื้นที่ปลูกมีขนาดเล็ก เน้นการบริโภคภายในท้องถิ่น การบริโภคพืชผักส่วนใหญ่จะนำเข้ามาจากจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจากภาคกลาง การปลูกพืชผักของเกษตรกรในจังหวัดพังงาประสบปัญหาจากสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากมีฝนตกชุกทั้งปี และการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช เกษตรกรนิยมปลูกพืชผักในช่วงหน้าแล้ง พืชผักที่เกษตรกรนิยมปลูกคือ แตงโม พริก มะเขือ แตงกวา ถั่วฝักยาวและผักพื้นบ้านอื่นๆ

ข้อมูลแสดงการผลิตพืชผักรายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	139	139	173.75	1,250	47.50	8.25	195
กะปง	176	176	176	1000	40.63	7.15	635
ตะกั่วทุ่ง	202	202	242.4	1200	45.25	10.97	291
ท้ายเหมือง	825	825	1031.25	1,250	46.80	48.26	341
ทับปุด	93	93	109.74	1,180	45.50	4.99	196
คุระบุรี	797	797	906.986	1,138	42.70	38.73	155
เกาะยาว	358	358	372.32	1040	48.75	18.15	240
ตะกั่วป่า	843	843	1070.61	1,270	49.60	53.10	487
รวม	3,433	3,433	4,083.06	1,166	45.84	189.61	2,540

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : ส่วนใหญ่จะเป็นพันธุ์ลูกผสม ซึ่งเป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง

ฤดูกาลผลิต : มกราคม – ธันวาคม (ทั้งปี) แต่จะปลูกมากในช่วงหน้าแล้ง

การตลาด : ส่วนใหญ่เป็นตลาดในท้องถิ่นและบางส่วนมีการส่งขายตลาดภูเก็ต

ต้นทุนการผลิต : ประมาณ 3,000 – 6,000 บาท/ไร่ แตกต่างกันไปตามชนิดพืชผักที่เกษตรกรปลูก

แนวโน้มการผลิต : มีการเพิ่มพื้นที่การผลิตพืชผักปลอดภัยและยกระดับเป็นพืชผักอินทรีย์ในอนาคต

ปัญหาอุปสรรค : มีฝนตกชุก มีการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชและราคาปัจจัยการผลิตแพง

ผักไฮโดรโปนิคส์

สถานการณ์ สภาพทั่วไป : ผักไฮโดรโปนิคส์ เป็นวิธีการปลูกพืชอีกวิธีหนึ่งที่ไม่ใช้ดิน ในการเพาะปลูกจังหวัดพังงามีการปลูกผักไฮโดรโปนิคส์มากในอำเภอท้ายเหมือง ส่วนใหญ่จะปลูกผักเพื่อการค้า จำหน่ายให้แก่โรงแรมในพื้นที่เขาหลัก หรือแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง ผักไฮโดรโปนิคส์ส่วนใหญ่ที่ปลูกเป็นผักสลัด เช่น ผักกาดหอม พันธุ์ Green oak และผักกาดหอมพันธุ์ Red oak ฯลฯ

ข้อมูลแสดงการผลิตผักไฮโดรโปนิคส์รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	19	19	3.36	177	85	0.29	16
กะปง	2	2	0.32	161	70	-	-
ตะกั่วทุ่ง	14	14	2.46	176	60	0.15	9
ท้ายเหมือง	70	70	12.88	184	70	0.90	37
ทับปุด	0	0	0	0	0	-	-
คุระบุรี	0	0	0	0	0	-	-
เกาะยาว	13	13	2.04	157	105	0.21	8
ตะกั่วป่า	21	21	3.61	172	80	0.29	19
รวม	139	139	24.69	171.17	78.33	1.84	89

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงาข้อมูล ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2567

พันธุ์ที่ใช้ : ผักกวางตุ้ง ผักคะน้า ผักกาดขาวปลี ผักบุ้ง ผักสลัด

ลักษณะดิน : เป็นการปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน

ฤดูกาลผลิต : ตลอดทั้งปี

การตลาด : ตลาดในท้องถิ่น ตลาดในจังหวัด ส่งโรงพยาบาลจังหวัดพังงาเพื่อจัดทำเป็นอาหารให้กับผู้ป่วย และโรงแรมในพื้นที่เขาหลัก

ต้นทุนการผลิต : ประมาณ 20,000 บาท – 50,000 บาท

แนวโน้มการผลิต : การปลูกเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีตลาดท่องเที่ยวรองรับ และมีบันทึกข้อตกลง (MOU) กับโรงพยาบาลในจังหวัดพังงา

ปัญหาอุปสรรค : ต้นทุนโรงเรือนค่อนข้างสูงจึงยังไม่เป็นที่นิยมปลูกมากนัก

พื้นที่ทำการเกษตร และจำนวนครัวเรือนในภาคเกษตรกรรมของ
จังหวัดพังงา
ย้อนหลัง 3 ปี 2564-2566

อำเภอ	ปี พ.ศ. 2564		ปี พ.ศ. 2566		ปี พ.ศ. 2566	
	พื้นที่ทำ การเกษตร (ไร่)	ครัวเรือน เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ทำ การเกษตร (ไร่)	ครัวเรือน เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ทำ การเกษตร (ไร่)	ครัวเรือน เกษตรกร (ครัวเรือน)
เมืองพังงา	133,886	3,972	133,886	3,911	133,886	3,759
กะปง	121,985	3,693	121,985	3,655	121,985	3,602
ตะกั่วทุ่ง	235,119	5,709	235,119	5,586	235,119	5,497
ตะกั่วป่า	141,495	4,372	141,495	4,282	141,495	4,236
เกาะยาว	41,916	2,097	41,916	2,093	41,916	2,047
คุระบุรี	223,536	3,974	223,536	3,983	223,536	3,933
ทับปุด	70,403	4,093	70,403	4,075	70,403	3,946
ท้ายเหมือง	160,484	7,168	160,484	7,181	160,484	7,005
รวม	1,128,824	35,078	1,128,824	34,766	1,128,824	34,025

ที่มา : กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567